HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 139r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

grendā illum ipm̄ cui rorū fede uiolauit uino
centē uinstū crudelitē p dicione extinxit dicāt
m̄ u rēfuit caritas ñ agens ꝓam. ū innocens op
primit ñ quens q̄ stua s. qui aliena rapuit. Ostē
dant in h̄ sp possunt dilectionē q̄ plenitudo leg
ē ñ ꝓ cepta leḡ uiolant. ñ uis natuit corrūpit
lex dicit. ñ occides. ñ mechabis. ñ cupisces. uro
rem p̄ximi tui. Si caritas h̄ē plenitudo h̄ legis ē
Sp plenitudo legis ē q̄m̄ p̄ uaricō ē ē por. Sita
lia facientē caritatē h̄usse d̄nt. q̄r ñ ī ī h̄ fac
endo nichil peccasse d̄nt. quia ēpistola dicit
q̄nat ē ex dō ñ peccat. rursum audi d̄t. habe
caritatē. ifac q̄ q̄d uis. Si ergō h̄ ūm ē q̄ carita
tē talia facientes retinē possunt cū h̄ quica
ritatē h̄nt q̄ q̄d lubr agē. cedū. p̄ fecto q̄ q̄d
egint peccm ñ ē. ꝓ ꝓbat. Cant ḡ nunc cū cari
tate sua. ifaciant q̄ quid uelint. quia ma
gnos defensores h̄nt. a uos q̄. defendentes q.
caritatē ñ amittant. alios aut. cedentes. ut
q̄ q̄d uolunt. ē caritate faciant. S; d̄nt. Si do
nat peccando caritatē amittit. quo ñ ḡūm ē
q̄ sp̄tū ē deipo. q̄ sp̄ d̄ñ̄ recedebat a dauit
ab eo die. ī deinceps. Si ergō caritas recessit. q̄
ñ sp̄ d̄ñ remansit. Quasi ū sp̄ d̄ñ sed in
multa alia remanē ñ potuit. ī ūis sed in dō ñ
caritatis recessit. Nonne. ī mullis siue ē ullis
remanet. quos cadentes custodit. ne peat
quos stantes ñ custodit. ne cadant. Iust ē
ceciderit. ñ collidet. quia d̄ñs suppōnit man
tuā. Q d g. Si d̄ñs erat p̄ plenis statim quare
lapsus ē. Nūq̄ plenis erat cadentis. q̄r e colli
ē ñē. Si ergō retinet. ñ ē labet. ūrīm si manus
ñ suppōnet. collidet. ꝓ ꝓpter h̄ ḡ collisus ñē

quia ceciderit sup̄ manum. Si manus sup̄ eū ce
cidisset collisus ēet. Q uiceciderit nq̄t sup̄ lapide ēstū
ctrunget. Sup quē aut ceciderit ī ēt eū. ꝓ pter h̄ g
d̄ñs manū ñ sup̄ posuit. ī cadentē ut p̄ ñet. h; su
p posuit ut retinēret. Suppōsuit ut adiuuā
do reparet. ñ sup̄ posuit. ut iudicando ī dēp
naret. Sic itaq; sp̄ d̄ñ̄ recessit ad aliud. quia ē
eo erat ut ad eum ī eum reducēt. ī pēnitentē multi
ficaret. ꝓ forte ē eo erat. h; in eo ñ erat. cū eo erat
ad custodiam. h; in eo ñ erat ad iustitiam. Ī enim
ē iniustus erat dauit. q̄m̄ cū ī ā ḡui peccō. p̄ t
ē erat. neq; ad eū ī p̄ tinuit. q̄ sp̄ ē iustus in
die sepe ēcl cadit. ī ñ iusti nom ñ amittit. ꝓ pter
h̄ sp̄ d̄i. ī sīq̄ dauit. ē erat ut peccando ñ p̄ ret
nullatenus. cū sic erat. ut d̄ apnabilit ñ pecca
ret. Simile ē q̄ de petro negauit. asserē conā
ē. q̄ī ē caritatē d̄i ñ p̄ d̄ixit. q̄m̄ ī nitogat. xp̄m
se ī gnouisse negauit. Ī enim attendunt q.
sp̄tū ē. Ī nemo in sp̄ū d̄i loquens dicit anate
ma. ihū. nemo potest dīre d̄ñs. ihc̄ ñ in sp̄ū sc̄ō
Qd̄ si forte d̄ī ē uolunt. quia sp̄m d̄i tunc q̄
petrus in̄ corde h̄uit. h; forsi loquebat in
sp̄ū d̄i ñ d̄ixit audiant q̄ sp̄tū ē. Cū habun
dantia cordis os loquit. Ille ḡ sp̄ forsi in ore
loquebat. qui in̄ corde d̄nabat. Qui cor
regebat. linguam mouebat. S; dicent forte.
Sp̄ q̄ d̄i recessit. h; caritas remansit. ī sīd̄ ant
ut ūnū ūnitas h̄ dicū paciat. ap̄l dicit. caritas
d̄i diffusa ē in cordib; nr̄is. p̄ sp̄m sc̄m qui dat
ē nobis. Ī ñ caritatē ñ h̄ mis. ūnūq̄ ūtū sp̄m sc̄m
h̄ mis. ī tu dicis. quia recedente. ī absente sp̄
sc̄ō caritas manet. ī d̄ixit. Q d g. Ī nulla sc̄i
tilla pietatis. nulla affectio dilectionis in dauit